

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2006

Utgiven i Helsingfors den 14 juli 2006

Nr 586—591

INNEHÅLL

Nr		Sidan
586	Lag om ändring av universitetslagen	1749
587	Lag om ändring av 1 kap. 3 § i kyrkolagen	1751
588	Kyrkomötets beslut om ändring av kyrkoordningen	1752
589	Kyrkomötets beslut om ändring av kyrkoordningen	1754
590	Kyrkomötets beslut om upphävande av 5 kap. 3 § i kyrkoordningen	1755
591	Statsrådets förordning om återvinning av vissa avfall i markbyggnad	1756

Nr 586

Lag

om ändring av universitetslagen

Given i Nådendal den 29 juni 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i universitetslagen av den 27 juni 1997 (645/1997) 25 § samt
fogas till lagen en ny 25 a § som följer:

25 §

Nationalbiblioteket

I samband med Helsingfors universitet finns Nationalbiblioteket. Nationalbiblioteket svarar på sitt område för bevarandet av det nationella kulturarvet och andra samlingar samt för informationsförmedling och informationstjänst i anslutning till dem.

Nationalbiblioteket har till uppgift att utveckla och erbjuda nationella tjänster för universitetsbiblioteken, de allmänna biblioteken, yrkeshögskolornas bibliotek och specialbiblioteken samt att främja det inhemska och internationella samarbetet på biblioteksområdet. I fråga om Nationalbibliotekets uppgifter gäller också lagen om friexemplar (420/1980).

25 a §

Nationalbibliotekets direktion

Nationalbiblioteket har en direktion. Direktionen har högst 13 medlemmar med personliga ersättare. Konsistoriet vid Helsingfors universitet utnämner medlemmarna och ersättarna samt bland medlemmarna direktions ordförande.

Undervisningsministeriet gör efter att ha hört biblioteken en framställning till konsistoriet om medlemmar och ersättare som företräder ministeriet och biblioteken. På förslag av Helsingfors universitet utnämner konsistoriet lika många medlemmar och ersättare till direktionen som undervisningsministeriets förslag omfattar. Till direktionen utnämns även högst tre medlemmar med

RP 33/2006
KuUB 5/2006
RSv 88/2006

93—2006

895029

ersättare på basis av ett gemensamt förslag från undervisningsministeriet och Helsingfors universitet.

Bestämmelser om direktionens uppgifter utfärdas genom förordning.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2006.

Den direktion som utsetts före lagens ikraftträdande fortsätter sin verksamhet till utgången av mandatperioden.

Nådendal den 29 juni 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Tarja Filatov

Nr 587

L a g**om ändring av 1 kap. 3 § i kyrkolagen**

Given i Nådendal den 29 juni 2006

På förslag av kyrkomötet och i enlighet med riksdagens beslut fogas till 1 kap. 3 § i kyrkolagen av den 26 november 1993 (1054/1993), sådan paragrafen lyder delvis ändrad i lag 1279/2003, ett nytt 3 mom. som följer:

1 kap.
Kyrkans bekännelse, uppgift och medlem-
mar

3 §

Medlemmar

inte samtidigt vara medlem av något annat religionssamfund. En medlem av kyrkan som inträder som medlem i något annat religionssamfund anses ha utträtt ur kyrkan. I detta moment avses med annat religionssamfund dock inte ett sådant religionssamfund med vilket kyrkomötet har godkänt ett avtal om ömsesidiga förutsättningar för medlemskap.

Den som inträder som medlem i kyrkan kan

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2006.

Nådendal den 29 juni 2006

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Liisa Hyssälä*

Nr 588

Kyrkomötets beslut om ändring av kyrkoordningen

Givet i Åbo den 12 november 2004

I enlighet med kyrkomötets beslut
upphävs i kyrkoordningen av den 8 november 1991 (1055/1993) 6 kap. 10 §,
ändras mellanrubriken före 6 kap. 1 § samt
fogas till 6 kap. nya 8 b–8 d § samt till 16 kap. 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i kyrkomötets beslut 853/1999, ett nytt 3 mom. som följer:

6 kap.

Tjänsteinnehavare och arbetstagare

A. Gemensamma bestämmelser

8 b §

När en myndighet anställer tjänstemän eller annan personal skall den förvissa sig om att den som anställs har sådana språkkunskaper som arbetsuppgifterna kräver.

När en tjänst eller någon annan anställning ledigförklaras, skall i annonsen nämnas om det finns behörighetsvillkor som gäller språkkunskaper samt vilka slags språkkunskaper som förutsätts i arbetet eller som räknas som en merit vid anställningen.

När en tjänst eller någon annan anställning tillsätts beaktas även sökande som först efter ansökningstidens utgång har visat de språkkunskaper som krävs, om detta inte fördröjer handläggningen av saken.

8 c §

Av kyrkoherden i en församling krävs i en enspråkig församling utmärkta muntliga och skriftliga kunskaper i församlingens språk samt nöjaktig förmåga att förstå det andra språket. I en tvåspråkig församling krävs utmärkta muntliga och skriftliga kunskaper i församlingens majoritetsspråk samt goda

muntliga och skriftliga kunskaper i det andra språket. Domkapitlet bestämmer om kraven på språkkunskap för kyrkoherden i andra än en finskspråkig, svenskspråkig eller tvåspråkig församling. Domkapitlet i Uleåborgs stift bestämmer om kraven på språkkunskap för kyrkoherden i en tvåspråkig församling som helt eller delvis hör till samernas hembygdsområde.

Är högskoleexamen enligt lag eller förordning behörighetsvillkor för andra anställda inom kyrkoförvaltningen, krävs vid en enspråkig myndighet utmärkta muntliga och skriftliga kunskaper i myndighetens språk samt nöjaktig förmåga att förstå det andra språket. Vid en tvåspråkig myndighet krävs utmärkta muntliga och skriftliga kunskaper i majoritetens språk inom myndighetens ämbetsdistrikt samt nöjaktiga muntliga och skriftliga kunskaper i det andra språket. Undantag från dessa behörighetsvillkor kan föreskrivas i en instruktion eller en språkstadga, om arbetsuppgifterna förutsätter detta eller om de uppgifter som kräver användning av olika språk hos myndigheten kan fördelas eller om det finns andra särskilda skäl för undantag.

Föreskrifter om kraven på språkkunskap för andra anställda inom kyrkoförvaltningen än de som avses i 1 eller 2 mom. ges i en instruktion eller språkstadga.

En språkstadga godkänns i samma ordning som en instruktion. I en tvåspråkig församling och kyrklig samfällighet skall föreskrifter om de i 2 och 3 mom. avsedda kraven på språkkunskap tas in i språkstadgan.

När en tjänst eller någon annan anställning tillsätts i en församling, som helt eller delvis hör till samernas hembygdsområde, betraktas kunskap i samiska som en särskild merit.

8 d §

Förmåga att använda finska eller svenska visas så som föreskrivs i statsrådets förordning om bedömning av kunskaper i finska och svenska inom statsförvaltningen (481/2003).

16 kap.

Kyrkböcker och församlingens arkiv

3 §

Bevis kan utfärdas på vederbörandes eget språk, antingen på finska eller på svenska.

Åbo den 12 november 2004

På kyrkomötets vägnar

Jukka Paarma

ärkebiskop

Detta beslut träder i kraft den 1 augusti 2006.

Om ett behörighetsvillkor enligt kyrkoordinationen, föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller enligt andra bestämmelser är fullständigt behärskande av eller fullständiga kunskaper i finska eller svenska skall detta motsvara utmärkta muntliga och skriftliga kunskaper i språket i fråga.

Tjänstemän och annan personal som utnämns eller valts till en uppgift innan detta beslut träder i kraft bibehåller oberoende av de nya kraven på språkkunskap som krävs för tjänsten, behörigheten för sin uppgift samt behörigheten även för någon annan tjänst eller anställning för vilken kraven på språkkunskap motsvarar de krav som gäller för den uppgift som han eller hon har utnämns till innan detta beslut träder i kraft.

Om en tjänst eller någon annan anställning ledigförklarats innan detta beslut träder i kraft tillämpas i fråga om de behörighetsvillkor som avser språkkunskaper de föreskrifter som gäller när tjänsten eller anställningen ledigförklarades.

Kari Ventä

kyrkomötets
sekreterare

Nr 589

**Kyrkomötets beslut
om ändring av kyrkoordningen**

Givet i Åbo den 10 november 2005

I enlighet med kyrkomötets beslut
ändras i kyrkoordningen av den 8 november 1991 (1055/1993) 1 kap. 3 § 2 mom., sådant
det lyder i kyrkomötets beslut 1558/2001, som följer:

1 kap.

Kyrkans bekännelse och medlemmar

3 §

Som medlem av kyrkan upptas ett barn som
är rätt döpt samt, enligt anmälan av den som
saken gäller, den som hör till en annan
evangelisk-luthersk kyrka och likaså den som

hör till en annan kristen kyrka eller ett annat
kristet religionssamfund och uppnått före-
skrivna ålder, om kyrkomötet har godkänt ett
avtal om medlemskap i kyrkan med kyrkan
eller religionssamfundet i fråga.

Detta beslut träder i kraft den 1 augusti
2006.

Åbo den 10 november 2005

På kyrkomötets vägnar

Jukka Paarma
ärkebiskop

Kari Ventä
kyrkomötets
sekreterare

Nr 590

**Kyrkomötets beslut
om upphävande av 5 kap. 3 § i kyrkoordningen**

Givet i Åbo den 11 maj 2006

Genom detta beslut upphävs i kyrkoordningen av den 8 november 1991 (1055/1993) 5 kap. 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i kyrkomötets beslut 1161/2001.

Detta beslut träder i kraft den 1 november 2006.

Åbo den 11 maj 2006

På kyrkomötets vägnar

Jukka Paarma
ärkebiskop

Kari Ventä
kyrkomötets
sekreterare

Nr 591

Statsrådets förordning
om återvinning av vissa avfall i markbyggnad

Given i Helsingfors den 28 juni 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av 12 § 4 punkten och 30 § 1 mom. i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) samt 18 § 1 mom. 1—3 och 6 punkten och 2 mom. i avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993):

1 §

Syfte

Syftet med denna förordning är att främja återvinningen av avfall genom att ange de villkor som skall uppfyllas för att sådant avfall som avses i förordningen skall kunna användas i markbyggnad utan att miljötillstånd enligt miljöskyddslagen (86/2000) behövs.

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på återvinning som sker i anläggning eller yrkesmässigt av sådant avfall som anges i bilaga 1 i följande markbyggnadsobjekt:

- 1) allmänna vägar, gator, cykelvägar och gångbanor samt de områden i direkt anslutning till dem som är nödvändiga för väghållning eller trafik, med undantag av bullerskydd,
- 2) parkeringsplatser,
- 3) idrottsplaner samt rutter på områden avsedda för rekreation och idrott,

4) bangårdar samt lagringsområden och vägar på industri- och avfallsbehandlingsområden och områden avsedda för flygtrafik.

Förordningen tillämpas på sådan markbyggnad som avses i 1 mom. endast om byggandet genomförs enligt en gatuplan, en plan för anläggande av ett allmänt område, ett tillstånd eller en anmälan i enlighet med markanvändnings- och bygglagen (132/1999) eller enligt en vägplan som avses i lagen om allmänna vägar (243/1954) eller i landsvägslagen (503/2005).

Förordningen tillämpas inte på viktiga grundvattenområden eller andra grundvattenområden som lämpar sig för vattenförsörjning.

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med:

- 1) *innehavare av återvinningsplats* en fysisk eller juridisk person, som med stöd av ägande- eller arrenderätt besitter den plats där avfall återvinns genom användning i markbyggnad,

2) *täckning* skydd av den konstruktion som innehåller avfall med ett minst 10 cm tjockt skikt av naturligt stenmaterial i syfte att förhindra att avfallet sprids,

3) *beläggning* skydd av den konstruktion som innehåller avfall med asfalt vars luftvolym är högst 5 procent eller med något annat material som ger motsvarande skyddsnivå i syfte att minska mängden regnvatten som infiltrerar igenom.

4 §

Undantag från miljötillståndsplikten

Avfall får återvinnas utan det miljötillstånd som avses i 28 § 2 mom. 4 punkten i miljöskyddslagen, om kvalitetskontrollen och återvinningen av avfallet ordnas och verksamheten anmäls för inskrivning i datasystemet för miljövärdsinformation enligt denna förordning.

5 §

Krav som gäller återvinning av avfall

Vid återvinning av avfall skall man utöver vad som bestäms i miljöskyddslagen och avfallslagen (1072/1993) samt med stöd av dem se till att

1) halten och utlakningen av skadliga ämnen i avfallet, som bestämts enligt bilaga 2, inte överskrider de gränsvärden som anges i bilaga 1 och att avfallet inte heller i form av föroreningar innehåller andra skadliga ämnen, som vid återvinning kan medföra fara eller skada för hälsa eller miljö,

2) det inte då avfall som avses i bilaga 1 blandas i syfte att förbättra de tekniska egenskaperna eller då kalk, cement eller motsvarande bindemedel tillsätts leder till att utlakningen eller andra utsläpp som är skadliga för miljön eller hälsan ökar som en följd av blandningen,

3) endast den mängd avfall som behövs för konstruktionens utjämning, bärförmåga och hållbarhet används, dock så att tjockleken på den konstruktion som består av avfall är högst 150 cm,

4) den konstruktion som består av avfall inte kommer i kontakt med sådant grund-

vatten som avses i 1 kap. 4 § i vattenlagen (264/1961),

5) avståndet mellan en konstruktion som består av avfall och en brunn eller källa vars vatten används som hushållsvatten är minst 30 m,

6) en konstruktion som består av avfall täcks eller beläggs,

7) tillfällig lagring av avfall och annan verksamhet på återvinningsplatsen ordnas så att spridning av avfallet till omgivningen förhindras och så att verksamheten inte heller medför någon annan fara eller skada för hälsan eller miljön,

8) lagringen av avfallet på återvinningsplatsen inleds tidigast fyra veckor eller om lagringen av avfallet sker skyddat, tio månader före återvinningen.

6 §

Anmälan till datasystemet för miljövärdsinformation

Innehavaren av återvinningsplatsen skall göra en anmälan till den regionala miljöcentralen för inskrivning av verksamheten i datasystemet för miljövärdsinformation enligt 65 § 1 mom. i miljöskyddslagen. Anmälan skall innehålla

1) namn och kontaktuppgifter för innehavaren av återvinningsplatsen,

2) uppgifter om återvinningsplatsens läge samt närliggande grundvattenområden och deras klasser samt vattentäkter och vattendrag,

3) uppgifter om sådana planer, anmälningar eller tillstånd gällande markbyggnad som avses i markanvändnings- och bygglagen, lagen om allmänna vägar eller landsvägslagen,

4) namn och kontaktuppgifter för den som överlämnar avfallet,

5) avfallskategori och utredning om att de gränsvärden som anges i bilaga 1 underskrids,

6) avfallsmängd,

7) utredning om den konstruktion som består av avfall, materialet som används vid täckning eller beläggning, lagringen och annan verksamhet på återvinningsplatsen samt nödvändiga skyddsåtgärder i anslutning till dem,

8) tidpunkten för när återvinningen inleds och avslutas under markbyggnadens gång.

7 §

Överlämnande av avfall och inledande av återvinning

Enligt 15 § 1 mom. 3 punkten i avfallslagen får avfallet överlämnas till återvinningsplatsens innehavare när verksamheten har inskrivits i datasystemet för miljövärdsinformation.

8 §

Tillsyn

Tillsynsmyndigheter för verksamhet i enlighet med denna förordning är den regionala miljöcentralen och den kommunala miljövärdmyndigheten.

Den regionala miljöcentralen skall utan dröjsmål granska en anmälan som gjorts för

Helsingfors den 28 juni 2006

Minister *Hannes Manninen*

inskrivning i datasystemet för miljövärdsinformation och underrätta innehavaren av återvinningsplatsen, den som överlämnat avfallet och den kommunala miljövärdmyndigheten om att inskrivning gjorts.

Tillsynsmyndigheterna kan med stöd av 13 kap. i miljöskyddslagen förbjuda återvinning av avfall, om verksamheten inte uppfyller kraven i avfallslagen eller miljöskyddslagen eller krav som utfärdats med stöd av dem, eller om verksamheten inleds innan den inskrivits i datasystemet för miljövärdsinformation.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 juli 2006.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Konsultativ tjänsteman Klaus Pfister

Bilaga 1

AVFALL SOM HÖR TILL TILLÄMPNINGSSOMRÅDET FÖR DENNA FÖRORDNING

I denna bilaga anges de avfall som hör till tillämpningsområdet för denna förordning samt gränsvärdena för halten och utlakningen av skadliga ämnen i dem.

1. Betongkross (avfallskategori¹ 10 13 14, 17 01 01 och 19 12 12)

Med betongkross avses avfall som producerats av rivna betongkonstruktioner eller av betongavfall från nybygge och betongindustrin genom att krossa det till högst 150 millimeter stora bitar.

Skadligt ämne	Gränsvärde, mg/kg torrsubstans Grundläggande undersökningar ¹			Gränsvärde, mg/kg torrsubstans Kvalitetskontroller ¹		
	Halt	Utlakning (L/S = 10 l/kg) Täckt konstruktion	Utlakning (L/S = 10l/kg) Belagd konstruktion	Halt	Utlakning (L/S = 10 l/kg) Täckt konstruktion	Utlakning (L/S = 10 l/kg) Belagd konstruktion
PCB ²	1,0			1,0		
PAH ³	20					
TOC ⁴	30 000					
DOC ⁵		500	500			
Antimon (Sb)		0,06	0,06			
Arsenik (As)	50	0,5	0,5	50		
Barium (Ba)		20	20			
Kadmium (Cd)	10	0,02	0,02	10	0,02	0,02
Krom (Cr)	400	0,5	0,5	400	0,5	0,5
Koppar (Cu)	400	2,0	2,0	400	2,0	2,0
Kvicksilver (Hg)		0,01	0,01			
Bly (Pb)	300	0,5	0,5	300	0,5	0,5
Molybden (Mo)		0,5	0,5			
Nickel (Ni)		0,4	0,4			
Vanadin (V)		2,0	2,0			
Zink (Zn)	700	4,0	4,0	700		
Selen (Se)		0,1	0,1			
Fluorid (F ⁻)		10	10			
Sulfat (SO ₄ ²⁻)		1 000	3 000		1 000	3 000
Klorid (Cl ⁻)		800	800			

¹ Se 2 punkten i bilaga 2.

² Polyklorerade bifenyl, kongener 28, 52, 101, 118, 138, 153 och 180 totalt.

³ Polyaromatiska kolväten, föreningar totalt (antracen, acenaften, acenaftylen, benso(a)antracen, benso(a)pyren, benso(b)fluoranten, benso(g,h,i)perylen, benso(k)fluoranten, dibenso(a,h)antracen, fenantren, fluoranten, fluoren, indeno(1,2,3-cd)pyren, naftalen, pyren, chrysen).

⁴ Totala mängden organiskt kol.

⁵ Löst organiskt kol.

¹ Avfallskategorier enligt miljöministeriets förordning (1129/2001) om en förteckning över de vanligaste typerna av avfall och över problemavfall.

2. Flygaska (avfallskategori¹ 10 01 02, 10 01 03 ja 10 01 17) och bottenaska (avfallskategori¹ 10 01 01 och 10 01 15) från förbränning av stenkol, torv och träbaserat material

Med flyg- och bottenaska från förbränning av stenkol avses avfall som mekaniskt eller elektriskt avskiljts från rökgaserna som uppstått vid förbränning av stenkol eller avfall som avlägsnats från botten av förbränningskammaren i en förbränningsanläggning för stenkol.

Med flyg- och bottenaska från förbränning av torv och träbaserat material avses avfall som avskiljts mekaniskt eller elektriskt från rökgaser som uppstått vid förbränning av torv, träflis, barkavfall, fiberhaltigt vegetabiliskt avfall från produktion av nyfiberpappersmassa eller pappersproduktion från massa, obehandlat träavfall eller annat med dessa jämförbara träbaserade material eller en blandning av dessa, eller som avlägsnats från förbränningskammarens botten.

Skadligt ämne	Gränsvärde, mg/kg torrsubstans Grundläggande undersökningar ¹			Gränsvärde, mg/kg torrsubstans Kvalitetskontroller ¹		
	Halt	Utlakning (L/S = 10 l/kg) Täckt konstruktion	Utlakning (L/S = 10 l/kg) Belagd konstruktion	Halt	Utlakning (L/S = 10 l/kg) Täckt konstruktion	Utlakning (L/S = 10 l/kg) Belagd konstruktion
PCB ²	1,0					
PAH ³	20/40 ⁴					
DOC ⁵		500	500			
Antimon (Sb)		0,06	0,18			
Arsenik (As)	50	0,5	1,5	50		
Barium (Ba)	3 000	20	60	3 000		
Kadmium (Cd)	15	0,04	0,04	15		
Krom (Cr)	400	0,5	3,0	400	0,5	3,0
Koppar (Cu)	400	2,0	6,0	400		
Kvicksilver (Hg)		0,01	0,01			
Bly (Pb)	300	0,5	1,5	300	0,5	1,5
Molybden (Mo)	50	0,5	6,0	50	0,5	6,0
Nickel (Ni)		0,4	1,2			
Vanadin (V)	400	2,0	3,0	400	2,0	3,0
Zink (Zn)	2 000	4,0	12	2 000		
Selen (Se)		0,1	0,5		0,1	0,5
Fluorid (F ⁻)		10	50		10	50
Sulfat (SO ₄ ²⁻)		1 000	10 000		1 000	10 000
Klorid (Cl ⁻)		800	2 400		800	2 400

¹ Se 2 punkten i bilaga 2.

² Polyklorerade bifenyler, kongener 28, 52, 101, 118, 138, 153 och 180 totalt.

³ Polyaromatiska kolväten, föreningar totalt (antracen, acenaften, acenaftylen, benso(a)antracen, benso(a)pyren, benso(b)fluoranten, benso(g,h,i)perylen, benso(k)fluoranten, dibenso(a,h)antracen, fenantren, fluoranten, fluoren, indeno(1,2,3-cd)pyren, naftalen, pyren, chrysen).

⁴ Täckt konstruktion/belagd konstruktion.

⁵ Löst organiskt kol.

*Bilaga 2***KVALITETSKONTROLL AV AVFALLET**

I denna bilaga anges de allmänna principer som förutsätts för kvalitetskontroll av avfall vid sådan återvinning som avses i denna förordning.

1. Kvalitetssäkringssystem

Den som överlämnar avfallet skall ha ett kvalitetssäkringssystem, som innehåller åtminstone följande punkter:

- 1) kvalitetskontroller
 - provtagningsplan och utvärdering av provtagningsens representativitet samt anvisningar om provtagning, framställning av prover och insändande av dem för analys
 - undersöknings- och analysmetoder, de skadliga ämnen och övriga egenskaper som skall övervakas samt övervakningsfrekvenser
 - gränsvärden för de skadliga ämnen som skall undersökas
 - behandling av avvikelser i kvaliteten och godtagbara avvikelser
 - kvalitetssäkring av provtagning och undersökningar
 - dokument över kvalitetskontrollens uppföljning och rapporteringsanvisningar
- 2) ansvariga personer och deras behörighet
- 3) anvisningar om mottagning av avfall (i synnerhet om det är fråga om avfall som levereras från flera ställen för behandling för att bli återvinningsbart), lagring, behandling och leverans till återvinningsplats
- 4) utvärderings- eller auditeringsplan för kvalitetssäkringssystemet
- 5) vid behov särskilda renhetskrav såsom andelen ämnen som inte hör till avfallet
- 6) uppföljning och rapportering
 - protokoll över kvalitetskontrollen för varje provtagnings- och undersökningsgång
 - observerade kvalitetsavvikelser och åtgärder som vidtagits med anledning av dem
 - mängd, kvalitet och leveransplats för det avfall som levereras till återvinning.

2. Undersökningar

Avfallets kvalitet skall klarläggas genom grundläggande undersökningar och genom kvalitetskontroller. De mätningar, test, utredningar och undersökningar som görs skall enligt 108 § i miljöskyddslagen utföras på ett kompetent och tillförlitligt sätt och med ändamålsenliga metoder.

Att avfallet omfattas av förordningen påvisas genom grundläggande undersökningar. Dessa undersökningar skall omfatta åtminstone bestämning av avfallets sammansättning och utlakningen av skadliga ämnen enligt standardiserade analys- och testmetoder. Minst med fem års mellanrum, eller när det i verksamheten som producerar avfallet sker förändringar som väsentligt kan inverka på avfallets beskaffenhet, skall tillräckliga ytterligare undersökningar utföras

för att säkerställa att avfallet alltså motsvarar de grundläggande undersökningarna. Samtidigt skall kvalitetssäkringssystemet justeras och vid behov förnyas.

Avfallets kvalitet skall följas en tillräckligt lång tid i enlighet med kvalitetssäkringssystemet. Minimikravet avses vara fem på varandra följande undersökningar enligt provtagningsplanen. Om avfallets kvalitet inte har följts en tillräckligt lång tid, kan godkännandet av avfallet för sådan användning som avses i förordningen bedömas utgående från grundläggande undersökningar som görs för avfallspartiet i fråga.

I resultaten från kvalitetskontroller kan en överskridning på högst 30 procent av gränsvärdet tillåtas, om medelvärdet för bestämningarna under de senaste två åren följer de gränsvärden som krävs. Om det inte finns ett tillgående resultat från kvalitetskontroller från en tid på två år, räknas medelvärdet utgående från den tid kvalitetskontroll pågått, dock minst från fem på varandra följande undersökningar.

Provtagningen skall göras enligt 2.1 punkten och bestämningarna av skadliga ämnen enligt 2.2 punkten. Vid undersökningarna kan det i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande även användas metoder som baserar sig på standarder eller tekniska specifikationer som används i en annan medlemsstat inom Europeiska unionen, Turkiet, eller i en EFTA-stat som är part i EES-avtalet och som uppfyller de centrala kraven i de metoder som anges i 2.1 och 2.2 punkten.

2.1 Provtagning

Provtagning och framställning av prover skall göras enligt standarderna SFS-EN 932-1 och SFS-EN 932-2 samt utkastet till standard prEN 14899. Prover skall i första hand tas från en kontinuerlig avfallsström. Provtagaren skall ha den tillräckliga kompetens som förutsätts för uppgiften. Avvikelser från de krav gällande provtagning som är i enlighet med standarden och utkastet till standard kan göras om provtagning enligt dessa på grund av avfallets beskaffenhet inte kan genomföras på ett sätt som är tekniskt och ekonomiskt rimligt.

2.2 Analysetoder

Vid analyserna av de skadliga ämnen som ingår i och utlakas från avfall skall i första hand standardiserade metoder användas och i andra hand metoder som i fråga om analyskänslighet, noggrannhet och repeterbarhet konstaterats vara tillräckliga.

Halten av skadliga ämnen i avfall

I förbehandlingen av prov för att bestämma metaller skall extrahering med syra och mikro-vågsassisterad nedbrytning enligt standard SFS-EN 13656 eller extrahering med *aqua regia* enligt standard SFS-EN 13657 användas.

Vid bestämningen av metaller skall standardiserade metoder (ICP - MS, ICP - AES eller AAS) användas. I enlighet med principen om ömsesidigt erkännande kan andra metoder användas i stället för dessa, om det är känt att resultaten från dem motsvarar resultaten från de nämnda metoderna.

För bestämning av den totala mängden organiskt kol (TOC) skall en metod enligt standard SFS-EN 13137 användas.

För bestämning av polyklorerade bifenyler (PCB) skall en metod enligt utkastet till standard prEN 15308 användas.

Utlakning av skadliga ämnen från avfall

För bestämning av utlakningen av skadliga ämnen skall ett perkolationstest enligt utkastet till standard prCEN/TS 14405 användas. I kvalitetskontrollen kan även ett tvåstegsskaktest enligt standard SFS-EN 12457-3 användas.

Halten av skadliga ämnen i lakvatten skall bestämmas enligt standarderna SFS-EN 12506 (pH, As, Ba, Cd, Cl⁻, Co, Cr, CrVI, Cu, Mo, Ni, NO₂⁻, Pb, total-S, SO₄²⁻, V och Zn) och SFS-EN 13370 (ammonium, AOX, ledningsförmåga, Hg, fenolindex, TOC, lättillgänglig CN⁻ och F⁻).

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 586—591, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2006

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 0787-3182